

Reactie op voorstellen Passend Onderwijs

Amsterdam 06-03-2011

Als ouders van twee gehandicapte kinderen, waarvan één de MytylTytylschool in Amsterdam Zuidoost bezoekt, maken wij ons grote zorgen over de gevolgen van de plannen van de minister.

Onze zoon van 13 heeft een verstandelijke beperking en spastische diplegie. Daarnaast is bij hem de diagnose ADHD en PDD NOS (door een psychiater!) gesteld.

Van de directeur van de school hebben wij begrepen dat, in het ergste geval, 12 arbeidsplaatsen geschrapt zullen moeten worden. Daarnaast zullen 11 ambulante begeleiders moeten verdwijnen. Dit betekent grotere klassen en minder aandacht voor de kinderen. Onze zoon van 13 jaar krijgt nu nog voor 5 uur in de week individuele begeleiding; wij vragen ons af of dit zal vervallen als de plannen doorgaan. Hij heeft deze begeleiding echter echt nodig (ivm de diagnose ADHD en PDD-NOS) om 'bij de les' te blijven en de hem opgedragen taken af te maken. Daarnaast hebben veel leerlingen van deze school gewoon hulp nodig bij eten, verschonen, toiletbezoek, begeleiding naar het zwembad enzovoort. Het is onmogelijk dat een onderwijzer dit allemaal wel alleen afkan. De klassen zijn niet voor niets zo klein.

Sinds onze zoon op de MytylTytylschool zit, is hij enorm vooruitgegaan in zijn spraakontwikkeling (hij heeft nooit het gewone basisonderwijs bezocht). Hij krijgt fysiotherapie en logopedie. Aan de school zijn diverse therapeuten en artsen verbonden die de ontwikkeling van de kinderen in de gaten houden. Wij vragen ons af of dit in het 'gewone' basisonderwijs ook gerealiseerd zou kunnen worden. Onderwijzers en therapeuten vullen elkaar aan en dit is hard nodig.

Wij vragen ons af hoe de toelating van kinderen met een 'zorgvraag' in de praktijk zal uitvallen. Er verschijnen nu al berichten in de media dat 'reguliere' scholen kinderen met een 'zorgvraag' weigeren. Wie bepaalt de criteria? En wie neemt uiteindelijk de beslissing, de ouders of het samenwerkingsverband? Wat als ouders het aanbod onvoldoende vinden? Wie zegt er dat hiermee wordt voorkomen dat ouders diverse scholen moeten aflopen, of dat hierdoor geen kinderen meer thuis zullen zitten omdat voor hen nergens een geschikte plek te vinden is? Wat als het budget 'op' is? Waar moet een kind dan heen?

Is het niet een te verwachten gevolg van de bezuinigingsvoorstellen dat kinderen uit het speciaal (basis)onderwijs straks van school zullen moeten? Hoe moet een school daarover in alle redelijkheid een beslissing nemen? En hoe denkt het kabinet dat dit in de praktijk zal uitpakken? Onze zoon heeft het verstandelijk niveau van een kind van 4; hij kan toch moeilijk tussen de kleuters les krijgen? Om maar een voorbeeld te geven.

Het kabinet stelt dat er 70.000 plaatsen zijn in het speciaal onderwijs. Maar hoe moet het onderwijsniveau daar gehandhaafd, laat staan verbeterd, worden met minder onderwijzers voor de klas, grotere groepen en minder individuele begeleiding voor de kinderen? Het schrappen van arbeidsplaatsen is bovendien kortzichtig omdat dit alleen maar leidt tot een vernietiging en versnippering van opgebouwde kennis en deskundigheid.

In de brief van de minister van 31 januari aan de Tweede Kamer staat dat "ongeveer de helft van de docenten (nog) niet in staat is voldoende in te spelen op de verschillende onderwijs- en

zorgbehoeften van de leerlingen”. Onderwijzers in het speciaal onderwijs volgen daarvoor een aanvullende opleiding. Denkt de minister dat alle docenten voor 2012 voldoende zijn bijgespijkerd? En hoe is hun niveau dan gegarandeerd? Waarom moet er nu al bezuinigd worden op het speciaal onderwijs? Als de redenering van de minister klopt, dan zouden beter opgeleide docenten namelijk al ‘vanzelf’ tot een daling van het aantal leerlingen in het speciaal onderwijs moeten leiden. Dan zou dit ook ‘vanzelf’ een bezuiniging moeten opleveren, op termijn...

Verder staat in de brief dat “het stelsel bevordert dat kinderen een label krijgen”. Dit zou moeten blijken uit de tabel op bladzijde 6. Uit de tabel op bladzijde 6 in de brief blijkt dat het aantal leerlingen in het speciaal onderwijs in 2009 *vrijwel gelijk* was aan het aantal leerlingen in 2003. Het aantal leerlingen in het speciaal basisonderwijs ligt in 2009 zelfs op een *lager* niveau dan in 2003.

Er is in het speciaal (basis) onderwijs dus in het geheel *geen* sprake van een ‘enorme toename’ van het aantal leerlingen. Waarom stelt de minister dan dat daarvan sprake zou zijn en is dat volgens haar een argument om te bezuinigen op het speciaal (basis) onderwijs?

Een ‘rugzakje’ krijg je ook niet zomaar. Hiervoor moet een kind een indicatie krijgen van de CvI. Als de minister van mening is dat er ‘teveel’ rugzakjes worden toegekend, dan is zij impliciet van mening dat de Commissie niet streng genoeg is. Volgens informatie die op internet staat, is dit echter een *onafhankelijke* Commissie... Je mag er toch van uitgaan dat de leden van de Commissie niet over een nacht ijs gaan (sterker nog, wij weten zelf dat de aanvraag niet binnen 2 dagen is afgerond) bij de beslissing een ‘rugzakje’ te verstrekken.

Onze zoon is meervoudig gehandicapt. Dit gaat nooit over. Tegen het schrappen van overbodige bureaucratische rompslomp, zoals het telkens weer moeten ‘bewijzen’ dat je kind een handicap heeft, hebben wij geen bezwaar.

Het lijkt er nu echter op dat de discussie vooral en alleen maar gaat over het ‘te grote aantal rugzakjes’, terwijl er nu eenmaal ook kinderen zijn die door een aangeboren handicap gewoon extra hulp nodig hebben. Wij begrijpen dat dit geld kost. Het feit dat een bestaande regeling volgens de minister niet goed zou worden uitgevoerd, of onverwachte effecten heeft mag echter *nooit* een argument zijn om te bezuinigen op kinderen die het toch al zwaar hebben, namelijk kinderen met een (meervoudige) handicap/beperking.

Maak hen niet het ‘kind van de rekening’!!!!

P van der Velde en BC van Buuren
Amsterdam